

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 10 dan mjesec, i stoji s poština za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 60 novč. razmerno za pol god. 1 f. a za kmeta 30 nov. Izvan carevine više poština. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu male stvari, a ne sloga sve pokvari.“ Nar. Post.

Oglesi se primaju po navadnoj cieni. Pisma neka se žalju platjene poštarnice.

Nepotpisani se dopisi neupotrebljavaju. Dopisi se nevracaaju. Uredništvo i Odpravnictvo nalaze se Via Capuano N.º 1969/1.

Godina III.

U Trstu 16 Novembra 1872.

Broj 22.

Pogled po svetu.

U Trstu 15 Novembra.

Odkad se nismo porazgovorili na ovom mjestu, svjetske se stvari nisu u ničem poboljšale, ali nisu baš ni pogorjele.

Prije svega, naše su Delegacije u Pešti svršile svoj posao, pa između ostalih stvari zaključile i to, da će odsad unapred naši mladići, mjesto dvic, služiti u vojski neprestano tri godine, da se bolje nego li dosada u oružju izvježbaju. To je po sudu vještakab sasvim potrebito, jer za vrijeme rata nevjeste oružju mladić nije kadar ni sebe braniti, a kamo li domovinu. Svakoj se stvari hoće svoja nauka, pa i oružju i vojevanju. Pa tko bi ikad povjerovao, da se je u Delegaciji našlo ljudi, koji su proti tomu ustali, kao da su radi, da naši mladići idu na klanje, kako bravi? Ti su ljudi dosad bili najčvršće oporišće sadašnjega ministarstva, koje bi bilo siguro palo, da ga nebudu poduprli federalisti, koji su i tom prigodom opet jasno pokazali, da jim više na srdu leži moć i sila zajedničke države i koža svoje djetcu, nego li propast nekoj licabi, proti kojem se bore. Čujo se da ministarstvo radi na zakonu o izravnih izborih; al se čuje i to, da ga najbrže neće uspeti predložiti carevinskomu vieću.

Sad sjedi i viećaju svi zemaljski sabori u ovoj polovini carevine. Dapače ne, jer je tirolski bio odgodjen poradi nekakve nezakonitosti, što ju je ministarstvu spočitao. Iz dalmatinskoga pako je stupila talijanska manjina, uvredljena tobože, što nisu naši narodni zastupnici mogli uvjeroviti popuniteljni izbor jednoga njezinoga prištaše, pa tom prigodom izjavila, da se već neće nikad u sabor vratiti. Srećan put i Amen!

U Ugarskoj će se do skora znati, koja je udrila, jer je hrvatska kraljevinska deputacija izručila Magjarom erno na bielu, što Hrvatska od Ugarske želi i zahtieva, da bude već jednom mir među njima. Magjari su dosad svetu lagali, da Hrvati ni sami neznaaju, što bi htjeli. A sad, gdje su jim hrvatske želje i zahtevanja pred očima, dižu u svojih novinah silnu viku na Hrvate i na njihovu tobože preuzetnost i neu-mjerenost. Tako da se može već sad reći, ako nisu magjarski državnici trezniji i mudriji od svojih sličnih novinara, da neće med Ugarskom i Hrvatskom biti već nikad mira, jer se Hrvatska nije dužna zatrati poradi išje objesti. Magjari se tuže na prevelika tobože zahtevanja Hrvata, a po našem sudu hrvatska je delegacija mnogo toga preskočila i zamudala, što je mogla i morala od njih iskati. Jer što i kako misli o rješkom i dalmatinskom pitanju, i o trgovačkoj zastavi, borme mi iz njezina elaborata nebi znali pogoditi. Nego ipak odvažno traži novčanu samoupravu i neodvisnā od ugarskoga ministarstva bana, pa se Magjarom vidi i to preveć. Mogli su dakle odmah od kraja reći, neka nepita ništa, nego samo neka preprije staru nagodbu! U ostalom, kako se Magjari žele s Hrvati pomoriti, vidi se najbolje iz toga, što se je banske časti namjestnik, g. Vakanović, opet vratio na svoje mjesto.

U njemačkom su carstvu u ovo doba njemački biskupi, digli takov glas proti progonjenju tamo naše Matere Crkve, da Bismark nije još od nikoga čuo ozbiljiojih i krepčih rječih, a čovjeku se čini, da čuje glas svetih Otacal za vrijeme rimskih carevah. U Americi je narod, taj najslobodniji i naj-srećniji narod na svetu, izabrao opet ogromnom većinom Granta sa svojega predsjednika.

Obćinski zakon istarski.

(Dalje)

Pojedinim obćinam, koje se nalaze u istom političnom kotaru ili distretu, jest prosto sdržiti se i sjediniti, pa zajedno obavljati toli svoje vlastite, koli izručene si poslove. Samo što imaju taj svoj ugovor podnesti za odobrenje e. k. Namjestničtvu i zemaljskomu Odboru. One obćine, koje nisu u stanju obavljati izručene si poslove, dokle se god nahode u tih okolnostih, imaju se u tu svrhu putem zemaljskoga zakona sdržiti s drugimi obćinama istoga političnoga kotara, da uz mogu obavljati svoje obćinske poslove. Način se ima opredeliti, prama obćinskim potrebam, dotičnim zemaljskim zakonom. Kad se pojedine obćine nebi mogle pogoditi glede troškovah, u tom slučaju odlučuje zemaljski Odbor.

Prelazimo sad na zadnje poglavje obćinskoga zakona. Polag toga poglavlja ima zemaljski sabor kroz zemaljski Odbor pravo nadzirati obćinska imanja i obćinske zavode. Svaka Obćina je dužna izruciti zemaljskomu Odboru točan popis obćinskoga imanja i obćinskih dobara, i to prigodom svake obnove obćinskoga zastupstva. A zemaljski Odbor ima pravo iskati od Obćinah, da to i to razjasne, da se gleda toga i toga opravdaju, pa može u tu svrhu izaslati u obćinu svoje povjerenstvo, il odrediti, da iz susjedne Obćine jedan il više zastupnikih stupe u dotičnu Obćinu, pa razvide, kako stvari stoje. Kad bi to potreba bilo, može u toj prigodi zemaljski Odbor učiniti sve, što mu se shodno vidi.

Osim onih stvari, koje su već bile u ovom zakonu navedene, imaju se podnesti odobrenju zemaljskoga Odbora još slijedeće: 1. Razsvjeba ili prodatba, rubanje, ili stalan namet na nešto, što spada na obćinsku imovinu, na obćinska dobra i njezine zavode; 2. Razdjeljiba godišnjih preostatakah među obćinari; 3. Zaduženje, ili osiguranje, ako iznosak jednoga il drugoga, prieko učinjenih već dugovah, prestiže godišnji dohodak Obćine i odnosno njezinih zavodah. Zemaljski Odbor odlučuje vrhu utokah (ricorsi) proti odlukam obćinskoga Zastupstva u svih onih predmetih ili stvarih, koje nisu Obćini od vlasti izručene. Utok se ima prijaviti Načelniku, a odnosna pritužba po volji tužitelja, ili upravo na zemaljski Odbor, ili kroz Načelnika; i to u rok ili termin od 14 dana. Članove obćinskoga Odbora, koji su što zakrivili u krugu svojih dužnosti, može zemaljski Odbor pedepsati globom tja do 20 f. Ako bi pak grdnio falili, il svoje dužnosti zanemarili, Namjestničtvu jih sdogovorno sa zemaljskim Odborom ili Juntom može i smetnuti sa njihove časti. Ako bi se porodila prepirkica o osobnih stvari između Obćine i jednoga cijelog razreda, ili pojedinih članova obćinskih, zemaljski Odbor ima pravo, budući da se radi i o zastupstvu obćinskog, izaslati službeno u Obćinu svojega povjerenika, da stvar dokonča sudbeno, kad se nije mogla riesiti prijateljski.

Državno upraviteljstvo ima nad Obćinama pravo nadzoričtva, da neprekorače svojega vlastokruga i neprekreće obstojećih zakonah. Ovo pravo nadzoričtva obavlja prije svega politična oblast kotarska. Ona u tu svrhu može iskati, da joj se pokažu odluke obćinskoga Zastupstva, kao takodjer, da joj se dadu potrebita odnosna razjasnjenja. Predstojnik politične oblasti, ili jedan njegov zastupnik, ima pravo doći na sjednice obćinskoga Odbora, i umješati se kad hoće u njegove razgovore, ali nemože odlučivati, ako mu nije član.

(Sljedit će.)

Što mi hoćemo.

(Od jednoga istarskoga Slavena.)

Odkad smo se evo u Istri počeli nešto i mi buditi, odtad naši susjedi Talijani zapitkuju i samih sebe i nas, da što mislimo, da što hoćemo. Neće bit dakle s gorega, ako im na to pitanje u kratko odgovorimo.

Prije svega dakle, mi nemislimo, nećemo i neićemo ništa proti zajedničkoj državi, ništa proti našoj domovini Istri, ništa proti zakonu. Zajednička država, naša domovina Istra i njeni ustavni zakoni su nam tako sveti, kako su nam sveti duša, obraz i naše poštovanje. Viernost prama caru i prama državi bio je i hoće ostati naš ponos i naša dika. Gleda toga dakle mislimo, da neima baš nikakve razlike medju njimi i nami. Ovo smo zato napomenuli, jer znamo, da ima u Istri ljudi, koji nam podneću takove misli i takove težuje, kakove se obično kriju u izdajničkih srdečib. Nu, to nije nego krinka ili krabulja, pod koju ti ljudi licumierno kriju svoje crnolice, kad hoće, da nas pred svjetom ocrne, pa tako zapriče i obustave naš narodni razvitak i napredak.

Sad gdje smo rekli, čega nećemo, ajde da im rečemo i što hoćemo.

Mi hoćemo jednakopravnost, to jest, jednakе pravice za njih i za nas. Imamo jednakе dužnosti, hoćemo da imamo i jednakе pravice. Zato nećemo ni da čujemo više, da je Istra talijanska zemlja, nego jedino da u Istri stanuju jedni kraj drugih Slaveni i Talijani, a Istra da je jednakо pravedna prama jednim i drugim. I baš radi toga želimo, da naši susjedi prestanu snivati o nekakvom izključivo talijanskom kulturnom u Istri elementu, pa tvrditi, da se Istra nesmije i nemože izobraziti, nego tobože na temelju jedinoga talijanstva; jer su od providnosti božje svi narodi jednakо pozvani, da sjednu za stol svjetske izobraženosti, pa u tom smo broju i mi Slaveni u Istri. Prava izobraženost jest prije svega pitanja i pravedna, pa i talijanska u Istri mora da bude takova, ako hoće, da joj pripada to dično ime.

Mi se dakle obraćemo talijanskoj izobraženoj u Istri stranki, koja sad kod nas ima moć i silu u rukama, pa od nje zahtjevamo, da se spomene pravde i pravice, te da nam ne-priči više, izobrazavati se i napredovati onako, kako je nam samim najmilije i najugodnije. Netko je od te stranke u Istri rekao, da nas Talijani nisu dužni buditi. Mi jim na to odgovaramo, ako nas nisu dužni buditi, da nas baš visu vlastni pričetiti, da se sami probudimo. A to su nam oni učinili i evo još nam sad čine, čim su svojevlastno naš materinski jezik iz naših školah izbjegali, pa svoj talijanski namjestili i udomili.

Toga radi mi zahtievamo i hoćemo, da to prestane, pa da se naša djetea u naših školah, a za naše novce, odgojavaju u našem materinskom jeziku, kao što se njihova talijanska odgajaju u talijanskom. Kako se puku u crkvi rieč božja navješćuje, tako se neka i u školi djetea uče. Mi tim nepitamo ništa nepristojna i nezakonita, jer to i zdrav razum iziskuje i §. XIX. temeljnih carevine pravah izrekoma prisnjuje svakomu u Austriji narodu, pa i nam Slavenom u Istri.

Ali nam nisu dosta pučke škole za naš napredak, nego trebamo u tu svrhu i srednjih kao i oni. Oni već imaju u Kopru svoju talijansku gimnaziju, neka dakle puste, da vlada osnuje i za nas jednu u našem jeziku. Mi neićemo, da se na toj gimnaziji uči samo slavenski, dapače neka se uči i talijanski i njemački, ali temelj neka joj bude naš narodni.

To je eto, što mi prije svega hoćemo i zahtievamo u Istri od naših susjedah Talijanah, pozivajući se na naše i njihove prirodno i ustavno pravo, na naše i njihovo narodno i čovječausko dostojanstvo. Oni dobro znaju, da je svaki narod dužan braniti svoj jezik i svoju narodnost, jer tim brani svoj život i svoj obstanak. To i oni čine, pa se tim diče i ponose. A što je jednomu milo, to je drugonu drag. Neka dakle pokažu, da su ljudi, da su izobraženi, da ljube pravo i pravac, pak će Istra u najkratće vrieme procvasti i postati u dva jezika jedno srdce i jedna duša.

Dopisi.

Primorska štedionica u Kraljevici.

U hrvatskom Primorju 8. studenoga 1872.

Prvi put evo što se odvažili pisati u „Našu Slogu“ o našoj slogi, koja je kada tada kod nas u Primorju koren zahvatila, i sve to jača bivati počela. Premda kasno, ali uvek na dobu, te neka nam bude na umu, da ovako dobro i koristno djelo, došlo ono kad mu draga, dodje u horu, samo nastojmo, da ga upotrebimo kako valja.

Nakon sam, da putem „Naše Sloge“, te ljubimice naše, primorskou puku u obće, u koliko mu još to znano nije, do znanja dadem ustrojenje „Primorske Štedionice“ (Cassa di risparmio) u Kraljevici. Nu prije svega valja mi u kratko reći ovdje, kako je dosada bivalo s našim novcem, i tko je od njega korist vukao te kako je u obće u trgovačkom, zanatljskom (rukodjelskom) i težačkom poslu kod uas bivalo.

Malo ne svi Primoreci idu u sviet za dobitkom, od kojih veća strana jesu pomoreci ili mornvari, koji, lomeći život svoj o morske valove, gledaju svaki čas smrti u oči, a sve samo zato, da skueaju koju krajearu, te time obskrbe svoju doma obitelj; i opeta nastoje, da prištede ili zašparaju koju krajearu za stare dane. To isto čine i ostali, koji u zidarskom i drugom poslu zasluzbu traže u dolnjoj Hrvatskoj, u Bosnu i Srbiju. Pomoreci obično ostanu po dvie, tri i više godinah izvan domovine, a kad se i vrate, ostanu po koji dan samo, dočim se radnici vrneaju kući svake godine u doba obdjelovanja zemlje i vinogradah. Pomoreci, skucav ono nokoliko krajearah, odprave je kući svojim, da podmire potrebe, a preostalo da štede. Nu kod nižje klase ili manjih pomoraca nezna se drugi način štednje ili šparanja, već taj, da uzajme kojekakvom špekulantom, koji na to jedva čekaju, pa ili ne-vrate ili ako vrate, to na toliko putah učine, da i liepa svotica kadkada na ništa dodje. Više imućni pomoreci, kao pomorski kapetani i brodovlastnici nose svoj, trudom i mukom zasluzeni novac, u riečku občinsku štedionik, odkle neimaju druge koristi, nego ono 5 po sto interesa na godinu. A da bi komu trebalo na dogradjenje ili popravak broda, mislite li, kako se ljudi tuže, da bi dobio novacah, kad bi uz garantiju od riečke občinske štedionice zaiskao? Jok! Riečka občinska štedionica, u kojoj je najviše novacah od naših ljudih uloženo, obstoji može se reći samo na korist riečkih *ungarezah*. Dakle našinci svojimi novcima podupiraju svoje i roda svoga protivnike.

Naš narod u Primorju i županiji mora, ako i na očitu štetu, uteći se u sili lihvarom - špekulantom, neimajući štedionicah, koje su ono pravo i jedino tako rekuć sredstvo, za oteti se nesmiljenosti lihvara (uzuraja). Težak jedan, imajući kuću i grunat nezadužen niti za novčić, ali neima novacah, da kad je doba uredi zemlju i obdjela vinograd. Nije druge već hajd lihvaru-špekulantu, koji mu uzajmi n. p. f. 300. uz interes od 6 na sto za 6 mjeseci, neračunajući amo vino i ostale troškove kod sklapanja ugovorah, i to se odmah za interes naplati, davši težaku f. 282. — koji mu kad svrši rok ili termin, mora položiti f. 300. A dogodi li se, da težak nemože smoci na vrieme, eto tužbe, eksekucije, trošak na trošak tako, da siromaški težak ostane najposljje bez kuće i grunta, što osvoji, nešto ovako nešto onako, onaj nesmiljeni špekulant.

Tako i jedan zanatlija (rukodjelac), koji ima uzeti jedno djelo, kod koga bi lietu zasluzbu imao, ali neima gotovih novacah, da nabavi stvarih, što mu jih u tu svrhu treba; mora uz velike kamate (interes) posuditi novac, i kad svrši posao, učini račun i vidi, da je radio samo za platiti kamate.

Nadalje trgovac jedan, imajući natrpane magazine robom, kojog je cijena pala i na kojog bi mnogo izgubio, kad bi ju prodao po istoj cieni. Nu ili prodati po toj cieni, ili uz velike kamate posuditi novac, da se s poslom ide napred. Nije drugo već posudi novac i kad prodaš robu uslijed poboljšane ciene, učini račun i osvijedoči se, da si radio za onoga, koji ti je novac uzajmio.

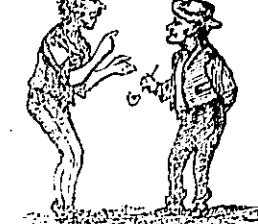
Gradis n. p. brod, koga si na polak sagradio, ali ne možeš napred, jer nije novacah. Imas, stavimo, papirah od vrijednosti, koje moraš ili jektino (prodati), ili uz velike kamate založiti. Nije dosta, što si kroz godinu dana u silne plaćao

kamate, već dodje kukavica pod izlikom prijateljstva, pa te zaplete u nepriliku, da si u pogibelji izgubiti i od glavnice, silnimi kamataši oštećene. Spočitaj mu najposlje čin, još te najzad obtuži radi uvrede poštenja.

Eto vidite, svega toga nebi bivalo, da imamo štedionice, koje se zato ustrojavaju, da pomognu, a ne da odmognu. Gdje bi već sada bili sa trgovicom i obrtnostju, da smo se prije njekoliko godina prenuli iz mrtva rekao bi sua, i stali ustrajno raditi oko ustrojavanja tih štedionica. Pomišlite samo, kamo vodi lihvarstvo (užura); bez dvojbe u veliki nazadak i konačno na propast!

Probudimo se dakle, ter mi, koji još nismo, pri nimmo svom snagom našom uz Kraljevčane, koji zasnovaše „Primorsku Štedionicu“ u Kraljevcima. Poziv njihov dobi liep odziv, velikā saučestja i izvan okolice naše, iz Zagreba i Karloveca stali podupirati taj toli častan i koristonosan zavod. Izdaleka se odazvahu, a mi, za koje je i bljija ustrojena štedionica, da imamo driemati? Ne! Pre nimmo se i radimo sebi i svojim na korist, budimo svoji u svomu i učvrstimo što više možemo „našu slogan“, koja da bi se u cieoj nam domovini vječno udomila, dao Bog!

S.

Frano i Jurin.

Fr. Oho, Jurino, i dosad si bil kakov takov, a sad si i šepav!
Ju. Ala da bi skopnel, kif mi je kriv, da sam se ovako ružno pobil!

Fr. A kif drugi, lego valjda mladi Vinko Ložić.

Ju. Aj borme ní on, ač ga već pedeset let pijam, pak nisam još

nikad pameti zapil; lego naši istarski kozji puti i naše kozje ceste.

Fr. Ča fali našim cestam, da ti nisu po volje?

Ju. Ča im fali! To ti je najveć sve raztepeno i razrompano, da nemoreš nikamo ni s konjì ni z voli, ako nećeš, da pobiješ sebe i blago, kako se je to ov dan pripetilo meni. Bil sam ti pogodil neko vino, pak moj je voznik putem potrl kola i kopji, a ja lepo zgubil vino i dobil evo dar, kega cu morebit do Vazma nosit.

Fr. Pa kif je dužan te cesti načinjat?

Ju. Ma, neki de da zemaljski odbor, neki da distret, neki opet da obćine; a ja ti neznam drugo, lego da sam se pobil i moje lepo vino protočil!

Fr. Kad znaš to, znaš dosta, pak je borami škoda, da će god malo više nezapovedaš, jer bi onda nekoje naše cesti siguro lepše bilo.

Ju. Vero bi i one i još neč!

GOVEDJA KUGA.

Ova se bolest u obće pojavi najprvo na jeziku i na nogah goveda, razpozna se pako, što tada bolna živina mučno jede, mnogo se slini, i naprave joj se na jeziku, na desnih i na ustrem nebū mihurići i rane. Drugda pako začne šepati, postane nemirna, nepodnosljiva, stanu joj se noge dizati i tresti; opaziti će se mihurići i med parklji ili pačenki. Kad god se ta bolest pokaže i na vjemenu živine, a osobito na bradavicab.

Neizrečeno se lahko i dosti na dugo po zraku ova bolest širi i raznosi, poradi toga svaki pojedini gospodar živine treba da ima navar, da od tudje bolne živine nedoleti od kud i na njegovu ta najnajetljivija bolest. A to bi se lahko dogodilo, ne samo ako se koja od božnih živinah dotakne druge zdrave živine, nego takodjer ako i na blizu nje pređe, ako se što sieni, hrane, lajna, guoja, il druge ma koje stvari, gdje je bolna živina stanova, prenese il se dotakne zdrave živine; dapače i čovjek ju lahko na svojoj odicevi od jednoga na drugi kraj prenese. Ali nisu samo goveda ona,

koja dobe jedno od drugoga ovu bolest; poznato je, da se ona lahko primi i druge živine, a nekoji drže, da bi se kad god mogla primiti i istoga čovjeka.

Što da rečemo o liečenju govedje kuge? Žalivože, ljudi većinom tvrde, da proti toj bolesti neima na svetu pravoga lieka, pa jedva se ta bolest na kojoj živini pokaže, da ju treba odmah i bez ikakva oklevanja ili odvlačenja ubiti i zatrvi, i ne samo vju, nego i sva ostala goveda, koja su s njom u vrieme obolenja bila, i jedan sami čas u istoj staji stanovala. Da treba, vele jošte, kako je u obće dužnost za kužnih bolestih, da se i u hlevu ili staji sve i svaka stvar, dodar i zemlja, il ponovi, ili skonča.

Sa svim tim najbolji način liečenja mogao bi biti ovaj: 1. za usta; skuha se mekinah (posijah) s malo meda i octa, pak se tom vodom izpiraju. 2. za noge; skuha se sljeza, i u tijese većkrat vodu postave močiti, kao takodjer sljezenim melemom ili flaštom obavijaju. 3. za vjemě; uzme se zura ili srotve od mlijeka i nešto ružičnoga meda, pak se tim moći.

Staja u vrieme liečenja ima biti čista i razvjetrena, stelja dobra, hranjenje travom bolje, nego li sienom, a voda mekinami namješana.

Da se živila obduva od ove bolesti, najbolje je gledati, da se nedruži s drugom živilom, zatim hraniti ju valja malom hranom, nu svježom ili friškom, podati joj po koju pest soli i kad god vode, mekinami posute.

Različite viesti.

* (Porečki sabor) je i opet odbio sa 16 proti 6 glasovah izbor g. Zamarina, što su ga Isola, Milje i Buzet već ovo treći put izabrali za svojega zastupnika. Kako dozajemo, glasovala su za Zamarina slijedeća gospoda: Cesarski povjerenik. plem. Clesius, onda Bogović, Flego, Grubiša, Marot i Rubesa. Čujemo, da se Zamarinovi birači nemisle podati, nego dapače da i oni vele, da se mužku neporiće, pa da će njega i baš njega na novo izabrati. Mi bi mnogo dali, kad bi nam bilo moguće već sad znati, kad i kako će već jedan put ova stvar svršiti.

* (Porečki sabor i Slaveni.) Iz Poreča nam dolaze žalostni glasi. Talijanska tamošnja stranka radi i postupa, kao da u Istri, mjesto dve trecine, neima ni jednoga Slavena. Ona već ima svoju talijansku u Kopru gimnaziju, pa sad išće i drugu u Pazinu. Državna pazinska niža gimnazija njemačka po njezinoj bi se volji imala pretvoriti u pokrajinsku nižu gimnaziju talijansku. Tu gimnaziju do sad vlasta izdržuje, a odsad bi koštala nas 7000 l. na godinu. Na sadašnjoj se pazinskoj gimnaziji uči barem i naš jezik, a na toj novoj, osnovati se imajuće, neće ni da čuju za njega. Zato mi zaklinjeno visoku vladu, ako se niža gimnazija pazinska nemože već sad pretvoriti u slavensku, neka dotle ostane ovakova, kakova je sada, to jest njemačka. Jer naša djeca iz talijanske gimnazije nebi mogla nego u Italiju na nauke, a mi toga nećemo. Iz njemačkih će se visokih školah vratiti vierna svojemu rodu i domovini, a iz talijanskih nebi. Nam je narodnost isto onako sveta kao i nauka, pa gdje možemo narodnost očuvati i nauku erpit, tu hoćemo da kapnemo. Neka se neće ovoj izjavi naši susjedi Talijani, jer valjda i oni znaju, da sila kola lomi, a nas evo sila goni!

* (Dalmatinske željeznice.) Iz Beča se javlja, da će ministarstvo predložiti predstojećemu carevinskomu vijeću izradjenu zakonsku osnovu o gradjenju dalmatinske željeznice. Ova željezница, koja će imati daljinu od 30 miljih, ići će od hrvatsko-dalmatinske medje (Pribudić - Pasić) preko Knina, Drniša, Prkometa do Splita, sa pobočnim prugama do Zadra i Šibenika. Daj Bože izpunila se čim skorije ta vruća želja naše braće!

* (Primorskoj štedionici u Kraljevcima). o kojoj progovorismo u posljednjem broju, osiguran je život, budući kako nam odane pornečaju, podpisalo se 33,600 i više forintih. Živili krasni Primori! u koje, daj Bože, egledali se naši vatreni rodoljubi u Istri i Dalmaciji, pa podigli na skoro više štedionicah, da tako oslobođe naš narod od skupih tudihih glavnica.

* (Naši pomorski kapitani i ruski parobrodi.) Dok su se, po prvačnjem zakonu o popuni vojske, pomorski kapetani i pisari riešavali vojničke dužnosti, broj jim je veoma narasao, ali na našu i njihovu veliku žalost, istodobno se i broj brodova umanjuvao tako, da je mnogo stotinah kapitanah ostalo bez svake službe, česa radi prisiljeni bijabu tražiti zasluzbe i ovdje i ondje, ponajviše pako kod Lloydova družtva, koje je obično odbijalo njihove molbenice, buduć nepodkrepljene kojekakovim preporukama. — Mladji kapetaši, shvativ žalostan svoj položaj, počeše ozbiljno učiti ruski jezik, a kad ga podobrano naučiše, podnesoše svoje molbenice velikomu ruskemu parobrodarskomu družtvu u Odesi, koje je malne sve ušlisalo i imenovalo ovo posljednje vrieme iz sama hrvatskoga Primorja 10 kapitanah, sa mjesecnom plaćom od 60 rubalja (90 for.) i hransom. Time se put prokrčio novomu naraštaju, kojemu predstoji liepa budućnost, bude li se naučio ruski jezik, koji će ga hraniti.

* (Zajednički potrošak austro-ugarski za godinu 1873) iznaša 108 mil. 968.104 for.; ali kad se odbije zajednički carinarski prihod od 15,556.000 for. ostaje za pokruti svota od 93 mil. 365.104 for., kojog mora doprineti Cislajtanija sa 70 %, 64.048.461 for. 84 nvč., ugarska pako sa 30 %, 27.349.344 for. 58 nvč. Ovaj potrošak izdati će se ovako: za ministarstvo izvanjskih dijelih 3,667.605 for. za vojsku, i to, na kopnu 93.315.675 for. na moru 10.027.210 for. za zajedničko ministarstvo financijah 1.814.355 for. napokon za zajedničko načinovodstvo 103.259 f.

* (Ugarske financije i novi zajam.) Kako smo već više putih javili, novčano je gospodarstvo ugarsko, da se gore nemože nit pomisliti. Jedva što su počeli pred 5 godinama sami svojimi nove upravljati, učiniše već tri velika duga, a sada, pošto njim dohodki nemogu pokriti troškovah za god. 1873, napraviše nov dug od 54 milijuna za podmiriti svoj manjak ili deficit od 75 mil. Liepe nade narodu, koj je i onako već neizmjerno obterećen sa svakojakim porezima.

* (Hrvatski dijaci na bečkomu svenčilištu.) Imali su glavnu skupštinu svoga dijačkoga družtva „Velebića“, i izabrali za predsjednika, g. Jakšića; za podpredsjednika g. Speciaria; za odbornike Badalića, Gregorića, Mrkovića i Vidmara.

Sa tršćanskoga tržišta.

Ovo posljednje vrieme žito se ovdje slabu tržištu, ponajviše radi toga, što su najveći konsumenti Ingleska i Franceska posvema obskrbljene a ostale susjedne pokrajine malo ga traže. Šenica se prodavala 116 f. po f. 7.50-8.30; kukuruz for. 4.10-15; jaceem cent f. 3.30-60. — Cent kafe Rio f. 45-49; cukara austr. u prahu for. 23.50 do 24 for.; masla for. 49.50 do 52.50; masti američke robe f. 27-27.50 nvč.; slanina (amer.) for. 27-29; smokava dalm. for. 6; vune (debeli domaći) 56 for.; kože suhe voloske i kravje 80-90 f. — Barilo ulja dalm. istarskog 25-27 for. sa odbitei. Vedro dobra vina istarskoga od 16-19 for. dalmatinskoga for. 9-11; rakije domaće f. 16-18 brez dacija, na brodu.

Kretanje austrijanskih brodova

od 1 do 15 Novembra.

Dojadrili u — iz

Trst: Amalia Njuporta. — Fiat Kardifa. — Virtù Njukastla.
Amsterdam: Nathan Nikolajova.
Barcelonu: Aron Kardifa.
Bordò: Elena Trsta.
Cet: Pietro Marsilje. — Voloscano, Roffaele Lennino Trsta,
Carigrad: Drusus Seline. — It. lo Piroja. — Eufemija Kardifa. — Iva, Cam, Sela Ga aca.
Filadelflia: Ali Njukastla.
Glasgov: Trident Ales.
Gloucester: Padra Odese.
Kardif: Vojvoda Glučestra. — Argentina, Superto, Norina Bordò. — I. Nerecinotto Glučestra.
Kork: Gjurko Njujorka.
Kvinstovn: Crono, Kraljevica Njujorka. — Arturo Bahie.
Liverpul: Sloboda Smirne. — Olimpo Carigr.
Maltu: Seconda Jaso.
Manilu: Eugenio Hong Kong.
Marsilju: Ljubezni Prvi Odese. — Libuka Ibrajlo. — Bice Marjupola.
Mlece: Figlia Penelope, Elena D. Nikolajova. — Esther, Madagaskar Njuporta. — Spemo Palerna. — Dominica Njukastla.
Njukastla: Cerere Borut. — Osmi Dubrovacki Trpanja. — Abraham Londoneri. — Drugi Dubrovacki Larne. — Prvi Dubrovacki, Sationcello Lesta. — Tare, IV. Dubrovacki Liverpula. — Vincenza Trst.
Odesa: Unione Ales. — Romana Cota. — Andrić Marsilje. — Libero Katanje — Ero Trsta.

— Daniza Kardifa. — Unico Carigrad. — Arsakad Trsta. — Tauro Gonovo. — Sa-guitarro Anverso. — Dante Liverpula.
Rio-Janeyro: Girolamo, Stavianska D. Trsta.
Smirnu: Nuvenshi Svansojo.
Sulinu: Nerea; Grad Kurlvac, Rimedio Carigr.
Trun: Bertolina Londonderi.

Odjadrili iz — u

Trsta: Armetin Marsilju. — Adele Maria, Pep-pina Luiga Bordò. — Žena, Barba Zvane, Antonio Cot. — Monte Maggiore Ales.
Ales: Industre Falmut. — Kelly, Invata Soriu, Anverso: Elodia Ingl.
Brdjanske: Mali Ivo, Novi Kles, Padre Stefano, Anna Lazzarević Ingl.
Bordò: Baron Vrancaj, Sofia, Luigi Ziga, Figlia maggiore Kardif.
Bostona: Domenico Kvinstovna.
Ceta: Samy P. Filipovil. — Absburga Santos.
Carigrada: Slavia Marsilju. — Bakar, Elpi, Držković A. Kork. — John, Prelukano Lo-sinj. — Tito Dunkerk. — Peppina, Urzu, Maylath, Matteo L., Union, Carlotta, Madre Maria Odese. — Mirlo, Giovanni, Galac. — Leda, Regulus, Tempa, Dorina, Nane P., Kork. — Ital, Nuova Fama Varnu. — Franz Kovačević, Oblič Azov. — Balthasar, Cavaliere Sgardelli Sullna. — Istriana Trsta.
Dunkerka: Iris Njukastla.
Ealmuta: Maria S. Dunkerk. — Norma Hul. — Marca Maria Glučester.

Filadelflia: Catina R. Krinstovn.
Flesinge: Emma Hul. — Enrico Njujork. — Itoh M. Njukastla.
Genovo: Slavia, Marietta, Miljenko Car.
Gravosende: Prvi Dubrovacki Njuorleans.
Hula: Giana Sild.
Kardif: Sansone Singapur. — V. A. Theget-hof Rio Janeiro. — Mosorska Vila, Ales. — Puth Trst.

Kvinstovn: Ezio Limerik. — Betti Belfast. — Curliana Premauda Hartlepul. — Libertas Liverpul. — Trino Londru.
Lisbone: Erin Saffi (Marocco).
Livorna: Nettuno Carigr.
Munile: Selmi Dubrovacki Londru.
Marsilje: Urmonj Ales. — Anteo Porto Said. — Maria Smirne. — Orcete Lošinj. — Natale S. Porto Said. — Maria S. Ales. — Nazureno Trst. — Oro Rio-Numez. — Luca Trst. — Iro Ales. — Grazia Dio, Marte Trst.

Napulj: Volunter Trst.
Njujorka: Onore Kvinstovn. — Leone, III. Dubrovacki Kork.
Njukastla: Černig Ales. — J. J. Strossmayer Trst. — Soliaco R. Mlece. — Jean Ales.
Odese: Plam Nikolajov. — Maria R. Trst. — Suplico Marsilje.
Plimuta: Mida Trst.

Rio Janejro: Colibri Gibilteru. — Saind Santos.
Ročestra: Drago Rio Janejra.
Smirne: Civetta, Duo Figlio Trst.
Tangaroku: Ida, Kobilić Ingl.

Tek Novacah

polag Borse u Trstu od 1 — 15 Novembra 1872.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Carski dukati (cekini)	—	—	—	5.4	5.51/4	5.7	5.9	5.10	5.111/4	—	5.13	5.13	5.14	5.14	5.15	—
Napoleoni	—	—	—	8.541/2	8.541/2	8.561/2	8.591/4	8.62	8.62	—	8.611/2	8.66	8.68	8.69	8.69	—
Lire Ingleske	—	—	—	10.71	10.72	10.74	10.78	10.82	—	—	10.86	10.93	10.94	10.98	10.95	—
Srebro prid (aggio)	—	—	—	105.50	105.75	105.85	106.—	106.25	106.35	—	106.50	107.15	107.25	107.15	107.—	—